

Acc. No 3278

ఆంధ్ర సంస్కారములు:

సాహిత్య పోషణము

(సాహిత్య అకాడమీ బహుమతినందిన రచనము)

డా. తుమాటి దొబ్బు, ఎం.ఎ., వీచ.టి.

కురుపాము

ప్రవేశిక

శ్రీకాకుళముమండలమునందలి పార్వతీపురమునకు పదిమైళ్ళ దూరమున నీ సంస్థాన ముండినది. ఇది పార్వతీపురము, గుణపురము తాలూకాలలో విస్తరించి యుండినది. దీని విస్తీర్ణము 700 చ. మైళ్ళ. ఇందులో 450 చ. మైళ్ళ ఏజనీ ప్రాంతము. సంస్థానమునందలి 274 గ్రామములలో రహస్యమారి 200 ఏజనీ గ్రామములు. మిగిలినవానిలో 48 జిరాయితీగ్రామములు, 10 అగ్రహారములు, 8 మొఘాసా గ్రామములు చేరియుండినవి. మొత్తము గ్రామములలో 164 ముస్తాజరీపద్ధతి గ్రామములు, 66 రైత్వారీ గ్రామములు, 26 మొఘాసా గ్రామములు, 18 అగ్రహారములు ఉన్నవి. గుమ్మహండాభాగము తప్ప తక్కిన కురుపాము జమీందారీ జయపురమువారేర్పటిచినది. సంస్థానము ఏపుగా విస్తరించుచున్న దశలో అనఁగా పదునెనిమిదవ శతాబ్దిము మధ్యభాగమునందు గుమ్మహండాభాగము కలిసినది. దీని పేష్టుపు 14 వేలు. శాఖ్యతపరిష్కారము నాటి సగటు సాలీనా రాఱటి ఇరువచిమైదు వేలు. పూర్వ మిది సంధాపురమును పేరుగల జయపురసంస్థానమునందు అంతర్మాగముగా నుండినది. జయపురముప్రభువు విశ్వంభరదేవుగారివలన నీ సంస్థానము రూపొందినది. పర్లాకిమిడి పాలకులు గోపీనాథదేవుగారి దయవలన గుమ్మహండా విభాగము కురుపాము జమీందారీలో జేర్పుటిచినది. జమీందారీకమిటీ రిపోర్టుసాటికి పేష్టుపులో మార్పులేదు. కాని సాలునరి రాఱటి 1,30,000 లకు పెరిగినది.

సంస్థాన చరిత్రము

వీరిది చంద్రవంళమునందలి శిలావంళమఁట. వీరోద్జాతీయులగు కొండరాజులవంళమువారని విశాఖపట్టణముజిల్లావృత్తాంతసంగ్రహమునందు పేర్కునఁబడినది. వైరిచెర్ల యనునది వీరి కులబిరుదము. వీరి కూటస్తుఁడు సన్యాసిచౌర.

‘కురుపాము సన్యాసిచౌరకు నొసంగెను

వైరిశల్యండను పేరుతోద’

—ప్రభాసశాప.

వీరి మూలపురుషు డగ్గువీరుఁడు. 1676లో వైరిచెర్లవారికి జయపురాధీశ్వరుఁడగు విశ్వంభరదేవుగారివలన నొసంగఁడిన దేవతాస్వరూపిణి పైఁడిమారమ్మ కురుపాముకోఁడు శక్తియుఁడ !

జయపురమువాతి యామోదమునకు హూక్యుచే కురుపాము జీమీండారుల హూర్యులు ఈ ప్రాంతమును పాలించుచు ప్రభిల్యలై యుండిరఁట : కటకములోని గజపతుల పతనముతో 1435 లో వీతు స్వతంత్రులయిరఁట. ఆ పొమ్మెట జయపురాధీశ్వరులు వీరిని గుర్తించి తురుపాము సంస్కారాధిపత్యమును స్థిర వఱిచిరని మటియొక కథనము*.

వైరిచెర్ల పెదనస్యాసిరాజుగారు అగ్నివీరున రాజవరథమువారు. ఇతని కౌడుకు శివరామరాజు. కేంగ విజయనగరరాజుల కెదురుతిలిగినపాలకులలో శివరామరాజు కూడ ముఖ్యుడు. శివరామరాజు వాస్తవముగ విజయనగరము నెచిరించిన కుట్టుదారులలో, జేరకపోయినను. విజయనగరమువారి సేనలును కప్పాను మాత్యాన్దోరగారితో, గూడ కుంపిటే పటూలములును విజయనగరము దివాను సీతారామరాజుగారి యాధిపత్యమున జయపురమును ముట్టించుటకు ఉచి చేసిన సందర్భమునందు సదరు సేనల వెనుకతట్టున మోహరించి వారికి దస్తసామగ్రి అందకుండచేసి చిక్కువత్తిచెనఁట, అందువలన సీతారామరాజు మాత్యాన్దోరగారితో కూడ కురుపామునకుపోయి మోసముతో శివరామరాజును సకుటుంబముగా చెఱపట్టి తెచ్చి విజయనగర మిలాకాలో, గల లయా కోటులలో వారిని వేర్యులుగా తైదుచేసెను. వారిలో కొండఱు విజయనగరపాలకులు విజయరామరాజుగారు 1794 లో మరణించవరటు తైదులో, గడపిరి. తాని యంతకు కొంతముందే విజయనగరప్రభువగు విజయరామరాజు కల్పించి కొనుటచేత శివరామరాజుగారిని విశ్రదలచేసి యాయన పోషణకొటు పించను నిచ్చుచు వచ్చిరి. 1778 లో శివరామరాజు కురుపాములోని సుబేదారుకు లంచ ముచ్చి సంస్కారమును వశవత్తిచికొనెను. 1779 లో కుంపిటేసేనలు, విజయ నగరముసేనలు కలిసి ఒక్కటేగా మోహరించి కురుపాముకోటును తిరిగి స్వాధీనపత్తిచికొనివి. శివరామరాజు 1794 లో మరణించెను. 1796 లో నార్తరసు డివిజను కలెక్టరుగారివలన ప్రాచీన కుటుంబమున కీ జీమీండారీ తిలిగి ప్రసాదింపబడిపుటును. శివరామరాజు కుమారుడగు చినసస్యాసిరాజుతో కుంపిటే వారు 1803 లో శాశ్వతపరిష్కారమును నిర్జయించిరి. చినసస్యాసిరాజు తన జ్ఞాతి యొక్క కుమారుడగు సీతారామరాజును తాను దత్తత చేసికొందునని మరణ తాలమున కలెక్టరుగారికి తెలియవత్తిచియుండెను. చినసస్యాసిరాజు 1820 లో మరణింపగా సీతారామరాజు జీమీకి వచ్చెను. ఇతడు 1830 లో చనిపోగా ఇతనిభార్య సుశ్రద్రమ్మ 1841 దాక పాలించి మరణించెను. ఈమె తన మరణమునకు హూక్యుచే తన దోహితుడగు సూర్యనారాయణరాజును దత్తు చేసికొనియుండెను. ఈమె మరణకాలమునాటికి సూర్యనారాయణరాజు

* Encyclopaedia of the Madras Presidency and the Adjacent States, p. 421.

చూఁడెండ్ల పసివాడు. 1841–57 మధ్య మైనరుజమీందారుగారి పత్రమున కోర్టు ఆఫ్ వర్డ్స్ నాన్ వారు సంస్కారమాలనమును పర్యవేష్టించి ఉన్నారు. ఇతఁడు కోర్టు ఆఫ్ వర్డ్స్ నాన్ వారు ఏర్పాతు ప్రకారము విశాఖపట్టణములోనుంచే లంద్రాంగ్లేయ భాషల నభ్యసించి ప్రాజ్ఞత పచ్చిన పిమ్ముతు 1858 లో జమీకి వచ్చేను. కాని వెనుకటి చినపన్యసిరాజుగారి సోదరులలో నొక సోదరునియొక్క యౌరస పుత్రుడగు పైరిచెద్ల జగన్నాథరాజు సంస్కారమును తనకు స్వాధీనపత్రును వలసినదని 1858 లో ఒక దావ తెచ్చేను. గవర్నరు ఏజెంటు రాబర్ట్సన్ నోరగారు ‘పదర్—అదాలతు’ న్యాయస్థానమునందలి పండితులసాయముతో శాత్రువర్గులు చేసి వాచివాదము అశాత్రీయముగా తోచువలన సంస్కారముపై ఆయనకు ఎట్టి హక్కును లేదని కేసును కొట్టివేసిరి. ఈ తీర్పుపై మటియొక్క అప్పీలు చేయబడినది కాని అది నిలువలేదు. 1889 లో సూర్యనారాయణరాజు గారు చెముడు ఎస్టేటుము విక్రయించికొని సంస్కారమును విస్తరింపఁడేసికొనిరి. ఈయన 1891 లో మరణించేను. ఈయనకుమారుడు వీరభద్రరాజు తండ్రి మరణకాలమునాటికి పమమూఁడెండ్ల పసివాడు. వీరభద్రరాజు 1877 లో జన్మించి. 1898 లో జమీపాలనమును చేపట్టేను. 1891 మండి 1898 దాక కోర్టు ఆఫ్ వర్డ్స్ నాన్ వారి పాలనము. ఈయన విశాఖపట్టణములోని అనకాపల్లి జమీందారు మహారాజు నర్ గౌదే నారాయణగజపతిరావుగారి రెండవకూతురు శ్రీ రాజకుమార్ లక్ష్మీనరసాయమ్మగారిని 1897 లో వివాహించిరి. ఈయన ఇంపీరియన్ లెజిస్ట్రేటివ్ కొన్సిల్ లోను, మద్రాస్ లెజిస్ట్రేటివ్ కొన్సిల్ లోను సభ్యులు. 1901 లో ఈయన ధార్య లక్ష్మీనరసాయమ్మ పురిటో మరణించినది. విశాఖపట్టణములోని రాణి లక్ష్మీనరసాయమ్మ ఆసుపత్రికి భూరిగావిరాక మిచ్చిరి. 1900 లో విశాఖపట్టణములోని జాలరులకు సముద్రపుట్టుడ్నన నివేశనములను కొని ఉచితముగా పంచిపెట్టిరఁట! వీరభద్రరాజుగారు 1918 లో మరణించిరి.

వీరి కుమారులు నరసింహ సూర్యనారాయణరాజు, నారాయణగజపతిరాజు అనువారులు. వీరికి కురుపాము సంస్కారముతోపాటు మాతామహుని మూలమున కుప్పేలి, గౌట్టిపల్లి మొదంగు ఎస్టేటులుకూడ సంక్రమించినవి.

సాహిత్య పోషణము .

ఈ సంస్కార పాలకులలో హూర్యలందఱును నిరంతర యుద్ధములలోను, ఎడతెగని కోర్టు వ్యాజ్యములలోను మునిగేయిండులవలన వారికి సాహిత్య పోషణమున కవకాశము చికిత్సనల్లు లేదు అయినను, కురుపాము సంస్కారాధి

క్విరుచు తూర్పు గోదావరి మండలములోని ముంగండ అగ్రహారముచెంతుగల గస్సుచంచలు బ్రాహ్మణులును, యజుర్వేది కొండిన్య గోలోర్వవులను, సకల శాస్త్ర సంపన్నులను, నడిమింటి యను నించేపేరుగల వంచితుల కుటుంబమును దమ సంస్కారమునకు రప్పించి, వారి కగ్రహారాచు లిఖి సమాప్తినించిరట.* నడిమింటివారికి కురుపాము పాలకులు నాగూర్పగ హరము, తురకనాయుదువలస అగ్రహారములను దయచేసి యుండి. నాగూరు నాగాళి నడితీకమున పాచ్యతీపురమునకు చూర్పుగా నాయగు కోసుల డూరమున నుస్కుది. పీరిమూలపురుషులు నడిమింటి విశ్వవతిశాత్రీగారు. సర్వమంగళేశ్వరశాత్రీగారు (1759–1836) జనకులగు పేరువయనుయాగారు విశ్వవతిశాత్రీగారి రాజవత్సరమువారు.

నడిమింటి చినగుంపస్వాచు కురుపాము సంస్కారాస్తోన వంచితుడు : కురుపాము వాస్తవ్యాదు. నడిమింటి సర్వమంగళేశ్వరశాత్రీ హాత్రులగు గోపాలశాత్రీ, నృసింహశాత్రీగారల లిప్యుడు. పీరభద్రరాజుగారి తండ్రిగాట శ్రీ సూక్ష్మసాధాయణరాజుగారు సాహిత్యాభిరుచికలవారుగాని. ఆయన జీవిత కాలమంతయు ప్రీవీకొన్నిలుచాక దేయిన పటు వ్యాజ్యములలో గడవిపోయినది. పీరభద్రరాజుగారి కాలమునాటికి సంస్కారము స్థిరపడి. సర్వమును నిమ్మకు సీటెత్తినట్లు నిమ్మకముగా నుండినది. విశేషించి పీరభద్రరాజుగారికి పీల్లనిచ్చిన మామగారు మహారాజ సర్ గౌదే నారాయణగజపతిరావుగారు గొప్ప సాహిత్యపోషకులు. పీరభద్రరాజుగారి భార్య శ్రీ రాజకుమారి లక్ష్మీ నరసాయమైగారు సంస్కృతాంధ్రాంగ్లముల యందును, సంగీతాది లలిత కళల యందును చక్కని ప్రవేశము సంపాదించియుండిరి. ఈ సంబంధమువలన పీరభద్రరాజుగారు సరససాహిత్యాభిరుచిని పెంపొందించికొనిరి. పీరభద్రరాజుగారు ఉత్తమమైన గ్రంథాలయమును తమ యంతఃపురమున నెలకొల్పిరి. ఇంచెనే జ్ఞానలక్ష్మీ విలాసము. అంతఃపురోద్యానమున కుత్తరదిక్కున నిది యుండెచెరట.

పీరభద్రరాజుగారి యాస్తోనమువందు పుటుగుర్త నృసింహమాత్యాదు. గుడుకంతి వేంకటాచలకర్ణ మెదలగువారు పండితులుగా నుండిరి. పులుగుర్త వ్యపించేమాత్యాదు సంతరించిన ‘మహావాక్య రత్నవి’ కురుపాము సంస్కారాధిక్వరులగు శ్రీ రాజ వైరిచెర్ల పీరభద్రరాజు బహదూర్గారి యభీష్టాను సారము ప్రచురితమైనది. ఇది ఈ ద్వారా ద్వారా త్రయోత్తరశతోవనిషద్రశ్మాకరమునుండి యద్దుతమైన మహావాక్యముల సంపుటికరణము. ఇని విధివాక్యములనియు, చంచలమైక వాక్యము లనియు, అవిద్వన్నిందా వాక్యము లనియు, జగన్నిథా

* నడిమింటి పతంజలిశాత్రీ, నడిమింటి సర్వమంగళేశ్వరశాత్రీ జీవిత చరిత్రము.

వాక్యము లనియు పదుమూడు తెక్కగుఱగా వరీకృతములై యున్నవి. సర్వం అల్యిదం బ్రహ్మ, సర్వత్రా దైత్యత్రిభుజుబుద్ధిం కుర్యాత్, సంకల్ప మాత్ర సంభవోబంధః, నతుద్వితీయ మస్తి, తత్త్వమసి త్వం తదసి— మొదలగు 1008 వాక్యముల అర్థ విచారము సంక్షేపరీతి నిందు జేయబడినది. ఏనిని పరించుటకును, మనసము సేయుటకును ముముత్తవులే సదచికారులు. సంస్కారాసాన పండితులగు గురుదంతి వేంకటాచలశర్మగారిచే పరిష్కృతమైనది. సుప్రభాఖ్య టీకా సహాయమిది.

ఈ గ్రంథమునందలి అవతారికాభాగమునందు వీరభద్రరాజగారి ఉత్తమ గుణములు కీర్తింపఁబడినవి.

‘....ఎ.గీ. ఈతులు దొంగ సీతుల రీతులదర

నేలు కురుపాము సంస్కార మేగుణాధ్యః

దతుడు వెలుగొందు వైరిచెర్లు న్వయమాణి

భాలభానుండు శ్రీ వీరభద్రనృపతి’

‘పార్థివలింగ హూజయును బండిత గోప్యియు నాగమాంత వా

క్యార్యవిచారమున్ శ్రీతజనావనమున్ వెలయన్ బరోపకా

రార్థమిదం శరీరమను నార్యల వాక్యముంబాని మెచ్చ న

భ్యర్థులు వీరభద్రవసుధాదివశేషరుఁ దౌష్మనెప్పుడున్’

‘వేదాంతము దాఁ జదువును

వేదాంతంబొరుల తెపుడు వినిపించ రహిన్

వేదాంతగ్రంథంబులఁ

బ్రోదిగుఁ దెలిగింపఁజేయ బుద్ధి వొడముగన్’

‘ఆ నృపోత్తముఁ దౌక్కునాఁ దాదరమున

నన్నుఁ బొదఁగాంచి యిట్లనుఁ : నారసింహా :

యాంధ్రమున మహావాక్య రత్నవికి స్ఫు

టార్థముండినుఁ దద్ జ్ఞానమలవడునని’

‘బలువయి నారికేశవలపాక విధంబున సంస్కృతంబునన్

వెలయుఁ దదర్థమున్ దెలియనేరక కుందు తెలంగువారికిన్

శెలియుఁగుఁ దేటమాటలను వెల్లనడీక యొనర్పు మెల్లివా

రలు మదిమెచ్చ వా యనుఁగురాణికి నంకిత మిచ్చి యా యెచన్’

—మహావాక్యరత్నవి, అవతారిక, 4, 6-7 పద్యములు.

ఈ గ్రంథరచననాటికి వీరభద్రనృపతి భార్య లక్ష్మినరసమాంబ పరమ పదించియుండినది. ఆమె కంకితముగ సీకృతిని సంతరింపుచుని వీరభద్ర నృపతి కవిని కోరినాడు. లక్ష్మినరసమాంబ గుణసంక్రమిత్తన మీ క్రిందిపద్యమున నానర్పఁబడినది :

‘పుట్టె నేధవశాక్షి భువనమోదంబుగ
 శ్రీ గౌడే వంశంబు చెన్నుమీఱ
 మెత్తె నే చార్యంగి మేదురయిళముతో
 వైరిచెర్ల కులంబు వన్నెకెక్కు
 వట్టె నే సతి వీరభద్రేశ భూభార
 వహనదక్షంబైన వామపాణి
 కట్టె నే తనుమద్య కర్మార్నిహార
 కిరణరమ్యంబైన కీర్తిచేల
 మామె కురుపాము రాణి.....
 సద్గుణకదంబ చదువుల శారదాంబ’ — పైచి, అవతారిక, 12.

గ్రంథంతమునందు లక్షీణరసమాంబా వీరభద్రావసీశ్వరుల కీర్తిమూర్తిగా

నొక వద్యము సంధానింపఱిడినది :

‘సీరసంపద్యుత వైరిచెర్లకులజ శ్రీ చీరభద్రావనీ
 శ్వరలక్షీ సరసాంబికామలయశక్షంద్రాతపం బెప్పుదున్
 వర విద్యతగ్రవి భూసురప్రకర నిస్వత్యాంధకారచ్ఛటన్
 హరియించున్ దగవెగ్గతన్ గువలయమోదంబు తోరంబుగన్’.

ఈ గ్రంథమునకు కుదుపాము ఆస్థానపండితుడగు గురుదంతి వేంకటాచల
 శర్మగారు సుప్రభాత్యయగు టీకను టోడించి యున్నారు.

‘సుప్రభాత్య మహావాక్యరత్నావల్యః కృతామయా
 టీకేయ మనయా సమ్యక్ తుష్యతాం పరమేశ్వరః’.

కృష్ణమండలము గుణివాడ తాలూకా అంగలూరు వాస్తవ్యాలను,
 ఆశ్వలాయనసూత్ర విశ్వామిత్ర గోత్రజాలను, శేషమాంబా వేంకట నారసింహాల
 పుత్రులను అగు మధ్యశ్రీ నందగిరి వేంకటప్పారావు వంతులగారు కురుపాము
 సంస్కారాథీశ్వరుల దర్శాయలో జరిగిన సాహిత్య చర్చలలో రాజాగారి మెప్పును
 పొంది అనేక బహుమానములను స్వీకరించిరి. ఆంధ్ర మేఘ సందేశము,
 నిర్గద్య చతురముఖీ విలాసము, మైరావణ చరిత్ర, సీతారామ, ఆదికేశవ, గోపికా
 ప్రియ, చండమార్తాండ, దీన సంకత్సీ, రామలింగేశ్వర, శ్రుతశ్శైల హను
 మచ్చతకాదు లీ కవిగారి కొన్ని కృతులు.

ఉపజీవ్య గ్రంథమాచి

1. విశాఖపట్టణముతోల్లా వృత్తాంతపంగ్రహము, పుటల 548 – 551.
2. Encyclopaedia of the Madras Presidency and the Adjacent States, Ed. by V.L. Sastri, Madras, 1920–21, pp. 421–424.

3. M.A.M.P., III, p. 217.
4. A. Vadivelu, *The Aristocracy of Southern India*, Vol. I, pp. 105-120, Vol. II, pp. 19, 22.
5. Report of the Madras Estates Land Act Committee, Part II, pp. 43, 44.